

[Statsministeren.]

forslag og det, man betegner ved Begrebet tvungen Voldgift. Men der er Forskel. Der øves ved den tvungne Voldgift i en Situation som den foreliggende et unødigt Indgreb paa et Omraade, som hidtil har været skaanet derfor, og endvidere er det, som allerede i Gaar fremhævet, en saadan Tilsidesættelse af Forligsmændene, som ikke kan være rimelig, al den Stund disse har gjort sig hæderlige Anstrengelser for at naa et Resultat og ikke kan bære Ansvar for, at Arbejdsgiverforeningens Flertal, 59 pCt. af Arbejdsgiverforeningens Medlemmer, har stemt mod deres Forslag.

Jeg forudsætter, at Sagen nu gaar sin Gang gennem de forfatningsmæssige Instanser, der forefindes, og hvis der ikke imod Forventning, kan jeg vel næsten sige, vises større Forstaaelse i Landstinget end her, styrer vi antagelig ud i mere katastrofale Tilstande saavel for Byernes som for Landets Vedkommende.

Fra mine Partifællers Side har der i Udvalget været fremsat Forslag, som gav en meget vidtgaaende Indrømmelse til det Princip, man nu synes er saa udmærket, Principet: tvungen Voldgift. Men end ikke den Indrømmelse, som blev skitseret i Forslag, kunde man modtage, endskønt dette Forslag sikrede ikke alene bindende Afgørelse af de Sager, hvorom der nu er Konflikt, men ogsaa af de Overenskomster, som udløber i den kommende Tid. Det har altsaa ikke været muligt at samle Stemning heller derom, og Sagen maa saa gaa videre.

Jeg kan tilføje, jeg plejer ikke at stole stærkt paa Landstinget — er Landstinget det prøvende og overvejende Ting, som det er sagt, er der her Lejlighed til for Alvor at dokumentere det, thi den Situation, hvori vi befinder os, er i hvert Fald af en saa alvorlig Art, at der ikke er nogen Anledning til at spille Tiden med unyttige Overvejelser, og jeg vilde anse det for meget ønskeligt, om Landstinget under de nuværende Forhold vilde vise sig i Stand til at tage den rigtige Beslutning.

Jeg fraraader Vedtagelsen af de under Nr. 1 og 2 stillede Ændringsforslag, ligesom jeg fraraader Vedtagelsen af det af Det frie Folkeparti stillede Ændringsforslag, medens jeg anbefaler at vedtage Ændringsforslag Nr. 3, som ganske rigtigt er fornødent paa Grund af, at der var udleveret os et forkert Dokument til Optagelse i Lovforslaget, da det blev fremsat, efter at Lockout-Forliget var forkastet. Jeg anbefaler, at man vedtager dette Ændringsforslag og Udvalgets Indstilling i øvrigt.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: For at klare Begreberne maaske ogsaa hos andre end det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen vil jeg gerne med Hensyn til det ærede Medlems gentagne Spørgsmaal om mit Standpunkt til højere Løn til Slagteriarbejderne, naar Flæskeproduktionen bliver mere lønnende, udtale, at dette i og for sig vilde være et tiltalende Princip, men Konsekvensen maa saa blive, at Produktioner, der er tabbringende, skal betale tilsvarende mindre Lønninger, og jeg ved ikke, om det ærede Medlem mener, at en Fodermester f. Eks. skal have mindre Løn, fordi Smørproduktionen er saa ussel, for ikke at sige tabbringende. Det ærede Medlems Spørgelyst vidner efter min Mening mere om Trang til en vildledende Agitation end just om praktisk Sans. (*Aksel Larsen:* Sagde du vildledende?). Vildledende. (*Aksel Larsen:* Du!).

Ordføreren (Fr. Andersen): Der er ikke under Sagens Behandling her fremkommet nye Synspunkter, og jeg kan heller ikke erkende, at der i Argumentationen fra Mindretallets Side har været nogen egentlig Kraft over for de af dem fremsatte Ændringsforslag. Der har ikke været noget i Begrundelsen, der giver nogen som helst Anledning til at foretrække Ændringsforslagene for Regeringsforslaget, og der har heller ikke været fremsat noget, der med nogen Vægt kunde tjene til Angreb paa Regeringen.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller bruger Udtryk som „ensidig“ og „klassebetonet“. Det dækker formentlig over, at man ikke kan finde en saglig Indvending at fremføre. Det ærede Medlem peger paa, at det er et urimeligt Krav at stille til Folketinget, at det med saa kort Varsel skal tage Stilling, men naar det ærede Medlem sætter de af ham nævnte Tidsfrister, levnes der ikke andre mere Tid. Det vil i Virkeligheden sige, at man kommer til at bygge paa det naturlige Grundlag, som Forligsmanden nu engang har tilvejebragt, og jeg kan ikke indse, at det kan gøre nogen Forskel, enten det er den ene eller den anden Part, der træffer Afgørelsen, jeg synes, det maa kunne være Hr. Julius Madsen ligegyldigt, fra hvilken Side Fordømmelsen kommer.

Til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, som vilde anholde min Bemærkning om, at Regeringens Forslag var upartisk, vil jeg